

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Káko bode plačilo?

Na Dunaji 20. junija.

—o.— Bled, kakor da se mu bliža sama košena smrt, je zadnji petek sedel grof Taaffe v državnej zbornici. Bilo je okolu polnoči v večernej seji in oddajali so se glasovi za Suessov predlog. Še v začetku glasovanja zibal se je ministerski predsednik v trdnej zavesti, da mu tudi ta pot ne more izpodleteti njegova volja, ker ima v podobi sedanje večine zaslombo, ki njega po njegovih mislih tako potrebuje, kakor on nje. Kdo tudi bi grofu Taaffeju hotel v tem trenutku očitati lahkoživje, ko je desnica v sedmih letih vselej pokazala skalovitost svojo, kadar je treba bilo trdnjavo napraviti za sedanje ministerstvo in njega načelnika? Izkušnja, ki jo je bil doživel v carinskem odseku, ko je bilo očitno, da večina, celo poljska frakcija ne pozna slepe in brezpogojne zvestobe, ta izkušnja mu ni mogla motiti sladkega optimizma, s katerim je pričakoval odločitev glede Suessovega predloga v zbornici. Saj ima svoje zveste, ki so ob jednom voditelji desnice, saj se je lahko zanašal, da bodo ti zvesti tako uravnali gibčni gledališki oder, da bode konec igre — vladna zmaga. Večina carinskega od-

seka je bila odstopila od Suessovega predloga, ki je bil kakor vihar nastavljen proti neukoreninjenemu kabinetu, pristala je bila na Groholskega, pravo za pravo vladni predlog, da se carina na petrolej poviša na 2 gld., in to je bilo dovolj grofu Taaffeju, ker so ga dosedanje izkušnje uverile, da bogovi, ki so ukrotili duhove v odseku, ukrotili bodo druge duhove na desnici tudi v zbornici. In tako je bilo lahko srce grofu Taaffeju, ko se je po burnej debati zadnji petek pričelo glasovanje o predlogu Suessovem. Da bi mu zvesti njegovi ne bili dobro šteli, tega misliti ni mogel! Ali, ali — glasovi so jeli padati, in čedalje so padali, tem bolj je ginila brezskrbnost na obrazu grofa Taaffeja in ko sta bili oddani že dve tretjini glasov, pa je Suessov predlog le še imel svojo večinico, tedaj je jelo milo prihajati grofu Taaffeju in gospodu pl. Dunajevskemu in bilo jima je, kakor da sta v smrtnej nevarnosti brez upanja in brez pomoči! Velika je bila zares nevarnost in če danes laglje diha duša kabineta, utisa preteče smrti ne bo tako naglo pozabila! Ko je stiska koncem glasovanja bila največa, prišlo je tako, da so rešilni glasovi pustili za sabo glasove pogrebce in da je predlog Suessov propal s šestimi glasovi večine!

Šest glasov! Grof Taaffe je navajen in v posebno slast mu, zdi se, gre navada, da zmaguje s tako skromnimi sredstvi. Tako mu tudi večinica od petka nikakor kaliti ne more veselja z novo zmago. Zmaga je zmaga! Mi pa mislimo, da bi grof Taaffe ne smel zabiti stisk, v katerih je bil, da bi nekoliko hvaležnega čuta moral v sebi zapaziti za tiste, ki so ga rešili, ki bi brez njih izdihnil svojo vladujočo dušo pod tlačéčo opozicijo. Ako pogledamo v večino, ki je rešila njegov kabinet, vidimo v njej razen poslanca barona Goedla in razun pokojnega Božidara Raiča vse ostale poslance slovenskega naroda. Mi vidimo, da je proti predlogu Suessovemu glasovalo najmanjst poslancev slovenskega naroda in jasno je, da bi izmej teh le sedmerica lahko glasovala z opozicijo in poraz Taaffejeve vlade bi bil z vso pravilnostjo dovršen in zapечат! Če se tedaj vprašamo, kdo je zadnji petek obdržal grofa Taaffeja in njegov kabinet, je jasen in gladek odgovor ta, da ga je obdržala slovenska delegacija! Zato pa je tudi jasno, da je grof Taaffe pri

našej delegaciji napravil dolg, ali bolje: da je napravil dolg pri slovenskem narodu, dolg, ki bi se nam poplačati moral z izpolnitvijo narodnih in gmotnih, dokazano opravičenih naših terjatev! Pričakovati bi se smelo, da se nam odplačilo da brez opomina in gotovo, da grof Taaffe za zadnje naše žrtvovanje iz svoje inicijative zadovolji klicem slovenstva po enakopravnosti. Da ne bi imeli najžalostniših izkušenj s sedanjo vlado, mi bi naravnost veselili bili, da so naši poslanci ta pot bili rešitelji in so tako udolžili grofa Taaffeja, mi bi sedaj si obetali, da se nam tako vrne, kakor se je v našem imenu posodilo! Ali znano je, da tak „titulus“, osobito če ga slovenski narod navaja za svoje terjatve, nobene veljave nima v očeh sedanjega ministerstva. Sedemletno vztrajno podpiranje Taaffejevega kabineta od strani slovenskih zastopnikov doneslo nam ni nobene nagrade, da si bi ta nagrada bila opravičena že iz narave in postave. Slovenci smo po svojej zavednosti mlad narod, a otroci nismo več, da bi kaj tacega verjeli, za kar nam vero jemljejo žive in očitne izkušnje, odprte rane v našem organizmu! Ni ga objektivnega Slovenca, kateri bi po sedemletnih izkušnjah zibal se v nadi, da se bode grof Taaffe posihod že zategadelj ozrl na nas, ker so ga v petek slovenski poslanci rešili neizogibnega poraza!

Popolnem opravičeno je torej, da se le pod jednim pogojem veselimo, da se je zadnjič pokazala izdatnost slovenskih glasov, da so naši zastopniki s svojim glasovanjem proti vladi sovražnemu predlogu Suessovemu pritisnili neizbrisen dolg v knjigo sedanjega kabineta. Kateri je ta pogoj, ki nas pomirita more, pogoj, ki involjuje zločin proti slovenskemu narodu, ako ga pred glasovanjem neso stavili naši poslanci grofu Taaffeju? Da se izraziti z malimi besedami! Jasen je bil položaj vlade pred tem glasovanjem, jasno je bilo, da bode k večjemu deset glasov večine za vlado, da je torej večina v rokah slovenskih poslancev. Ne moremo si misliti, da to ni bilo jasno slovenskej delegaciji, ker videl je to istino tudi tisti, ki je zadnji čas od zvanaj in od daleč opazoval parlamentarno gibanje. Ako tega ni videla slovenska delegacija, potem ima ubogi slovenski narod stražo, ki z odprtimi očmi spi, ki — navlaš spi! Ali menimo, da nas usoda

LISTEK.

Andrej Kólosov.

(Ruski spisal I. S. Turgenev, preložil Osamélec.)
(Dalje.)

Začel sem jako pogostoma hoditi k Ivanu Semeniču; s Kolosovim videla sva se kakor poprej, a niti jaz niti on ni ničesar omenil o Bari. Moji odnošaji napram nje bili so precej čudne vrste. Navezala se je na me z ono navezanostjo, ki izključuje vsako možnost ljubezni; ona niti zapaziti ni mogla moje žarne usode in rada govorila je z menoj . . . o čem, kaj menite? — o Kolosovu, o samem Kolosovu. Ta človek ovladal jo je tako, da je bila ona, kakor bi ne bila sama svoja; brezuspešno prizadeval sem se vzbuditi njen ponos . . . Ali je molčala ali govorila in kako je goščala o Kolosovu. Tedaj tudi nisem prezrl, da je gorje take vrste, zgovorno gorje, v bistvu ogromno resničnejše od vseh molčečih bolestij. Priznavam, da sem mnogo gorjupih trenutkov proživel v onem času. Čutil sem,

da nisem v stani zameniti Kolosova; čutil sem, da je Barina prošlost tako polna, tako krasna . . . a bodočnost tako bedna . . . Prišel sem do tega, da sem nehoté zadrževal pri besedah: „ali pomnite?“ s katerimi je skoro vsak njen stavek pričenal. Malo je shujšala v prvih dnevih najinega znanstva . . . a potem se je zopet popravila in postala vesela; primerjal bi jo tedaj lahko z ranjeno, še ne popolnem ozdravelo tičico. Mej tem postal je moj položaj neznosen; same nizke strasti zavladale so po malem v moji duši; zgodilo se mi je, da sem opravljal Kolosova v pričo Bare. Skušal sem prepričati take neestetske odnošaje. A kako? Ločiti se od Bare — nisem mogel . . . Razodeti jej svojo ljubav — tega nisem smel; čutil sem, da se prav nič ne morem nadejati ljubavi od njene strani. Oženiti se z njo . . . ta misel me je strašila; imel sem stoprv osemnajst let; bal sem se, tako rano „v tlako dati“ vso svojo bodočnost; spomnil sem se očeta, čul sem zasmehovanja tovarišev, Kolosova . . . A pravijo, da je vsaka misel podobna testu: dobro ga je treba gnesti — in vse boš storil iz njega. Začel sem po cele dneve premišljati o ženitvi . . .

Mislil sem si, s kako hvaležnostjo se bo Barino srce napolnilo, ko bom jaz, tovariš in poverjenec Kolosova, ponudil jej svojo roko, znajoč, da ona brezupno ljubi drugega; saj so mi pametni ljudje govorili, da je zakon iz ljubezni — popolnoma neprilichnost; začel sem sanjariti: predstavljati si najino tiho življenje v dvojem, kderkoli v toplem kotu Južne Rusije; premišljeno sledil sem za Barinim srcem, ki naj bi prehajalo polagoma od hvaležnosti v prijateljstvo, od prijateljstva v ljubezen . . . Dal sem si besedo, da takoj zapustim Moskvo, vseučilišče, pozabim vse. Začel sem se ogibati sestankom Kolosova. Slednjič, neko zimsko, jasno jutro (na predvečer me je Bara nekako posebno očarala) oblekel sem se boljše, šel počasi in veličastno iz sobe, najel odličnega izvoščeka ter se peljal k Ivanu Semeniču. Bara sedela je sama v sobi ter čitala Karamzina. Zagledavši me, položila je tiho knjigo na kolena in z nemirno radovednostjo pogledala mi v obraz: jaz k njim nisem nikdar zjutraj zahajal . . . Vsedel sem se k njej, mučno mi je bilo srce. — „Kaj pa berete tu?“ vprašal sem slednjič. — „Karamzina.“ — „Kaj? Ali vas zanima ruska —“

še ne tepe s takimi poslanci! I zato tudi menimo, da so možje storili svojo dolžnost, da so namreč pred glasovanjem stopili pred kabinet in ponudili svoj „aut — aut“, da so dejali: ali nam das' e, kar nam gre, ali pa bomo storili, da padate, kakor zaslužite! Saj je vendar tudi našim zastopnikom jasno, da njih stališče nasproti vladi ni takšno, kakoršno je stališče Čehov in Poljakov. Tem in onim se poplača, da živi vlada Taaffejeva, držijo jo torej, ker za Taaffejem pride zanje kaj slabšega. Ali Slovenstvo nema uzroka, da bi se ogrevalo za sedanjo vlado in če imajo zastopniki njegovi ozire na naš mučni položaj, potem z mirno vestjo roko grofu Taaffeju: z Bogom! In koliko razsodnosti tudi imajo ti naši poslanci, da z golim podpiranjem grofa Taaffeja neso vezali in ga ne vežejo za slovenske koristi. Če je torej taka prilika, kakor je bila ravno zadnja, je naša delegacija lahko pogumna, lahko stori, mora storiti svoje postopanje zavisno od izpolnjenja naših terjatev, zavisno od jamstva in porošstva v katerej obliki koli, katero dati mora ministerstvo za končno uresničenje našega programa, političnega in gmotnega. Brez takšnega jamstva nič upanja in pričakovanja, — zato pa brez takšnega jamstva nijednega glasu za sedanjo vlado!

Mi čestitamo našim poslancem, da se je bila jim ponudila prilika, zavezati vlado, storiti kaj, doseči kaj za naš narod. Ali kaj, če so zakrivili zamudo? Ta zamuda bi bila grozna in usodepolna, ta zamuda bi bila največje politična hiba, greh, ki bi ga ne hotel na svojo dušo slovenski rodoljub! Nečemo misliti, da se je slovenska naša delegacija obtežila s takim grehom, nečemo dvomiti, da je v zavesti svoje velike odgovornosti storila vso svojo dolžnost, dasi moramo dodati, da je nam — kdo bi to zameril? — biti previdnim v svojem optimizmu. Vse bode prišlo na dan, pokazalo se bo, ali je slovenskim poslancem čestitati, ali pa jih bode obsoditi zavoljo strašne krivde, v katero so utegnili pasti. Oni že sedaj znajo, kaj jih čaka! Mi pa hočemo počakati vladnih dejanj, kot posledic razboritemu njih postopanju. Ali toliko lahko rečemo, da se nihče ne bo dal zapeljati od nelogičnega: „post hoc, ergo propter hoc!“ Če se nam v bodočih dneh izpolni katera naših narodnih nad, ne bomo takoj sklepali, da je izpolnitev od tod, ker so se stavili pogoji in so se dobile gotove, istinite obljube pred glasovanjem za zadnji petek. Videli bomo, ali so se terjale določne obljube, ker videli bomo plačilo in poslanci naši se bodo popolnem oprostili pred svojimi volilci, če bodo lahko trdili, da so s svojim postopanjem prisilili vlado v to in ono konkretno poročstvo, da pa ni njih krivda, če vlada ne izpolni svoje obljube. To je pomen vprašanja: Kako bode plačilo?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. junija

Trši Nemci hudo napadajo druge **levičarje** v svojih organih. Posebno odločno grajajo tudi njih gospodarsko politiko. Tako piše „Deutsche Volkszeitung“, ki izhaja v Liberci, da v gospodarskem oziru ni liberalizem nikjer nič storil, zlasti avstrijski ne. Z železniškimi koncesijami je skrbel, da je veliki kapital delal dobičke na stroške države in

Najedenkrat mi je segla v besedo — „Čujte, ali niste prišli od Andreja?“ To ime, ta trepetajoči, vprašajoči glas, poluradostni, poluboječi izraz njegove obraza, vsi ti nesumni znaki žive ljubezni — zbodli so me, kakor strele v dušo. Odločil sem se, ali posloviti se z Baro ali pridobiti si pravico pregnati za vselej z njenih ustien zavidano ime Andrejevo. Ne vem, kaj sem jej tedaj rekel; s prva sem se gotovo izražal dovolj nejasno, ker me dolgo ni razumela, slednjič nisem mogel strpeti in skoro zakričal sem: „jaz vas ljubim, jaz vas hočem oženiti.“ — „Vi me ljubite?“ dejala je začudeno Bara. Videl sem, da hoče ustati, oditi, odpovedati mi. — „Za Boga,“ nadaljeval sem usopljen, — „ne odgovorite mi, ne recite ne da, ne ne: premislite, jutri vrnil se bom po odločen odgovor... Jaz vas dolgo ljubim. Ljubezni ne zahtevam od vas, jaz hočem biti vaš zaščitnik, vaš prijatelj, ne odgovarjajte... Do jutri.“ S temi besedami pohitel sem iz sobe. V sprednji izbi srečal me je Ivan Semenič in ni se nikakor čudil mojemu obisku, temveč ponudil mi je celo s prijaznim nasmehom jabelko. Taka nepričakovana ljubeznjivost porazila me je tako, da

prebivalstva; s tem, da so upeljali liberalci prosto delitev zemljišč in dovolili brezmejno obrtno svobodo, razrušili so stari dobri germanski socijalni red; s svobodnotrgovskimi pogodbami uničili so domačo obrt s tujo konkurenco... Dokler so liberalci sami godli, kakor se jim je zdelo, ni bilo govora o socijalnih reformah. Prizadevali so si le, da si ohranijo naklonjenost kapitalistov. Ko so pa zgubili vladno krmilo iz rok, so pa objavili pompozni socijalni program, dobro vedoč, da ga ni pičice ne morejo izvršiti. Ves njih program je sama hinavščina.

V **ogerskem** državnem zboru izjavil se je Tisza, da ne želi, da bi se v tem zasedanju rešil carinski tarif, ker je avstrijski državni zbor vladno predlogo nekoliko predelal ter bode treba novih pogajanj. Jeseni snide se državni zbor že 18. septembra.

Govori se, da je **bosenski** civilni ablatius baron Nikolić dal svojo demisijo. Nadomestili ga bodo z administrativnim ravnateljem baronom Kučero.

Vnanje države.

Sedaj se še ne ve, kake posledice bode imela premena v vladarstvu na **Bavarskem**. Sedanje ministerstvo se ne bode moglo dolgo držati. Narod je nezadovoljen, da je vlada proti kralju tako brezobzirno postopala. Mnogo jih celo neče verjeti, da je bil kralj res blazen. To bodo nasprotniki sedanje vlade, ki se je že poprej težko držala na krmilu, porabili, da jo vržejo. Položaj vlade pa še otežujejo vesti nekaterih listov, da kralj ni bil več prijatelj Nemčije, da je tedaj Bismarck sam priganjal, da se odstrani. Če tudi najbrž to ni resnično, vendar bode razburilo duhove na Bavarskem, kajti Bavarci ljubijo samostojnost vse drugače, nego avstrijski Nemci, ki le žele priti pod Prusijo, in jim ne bode prav, da bi se nemški kancelar kaj utikal v njih zadeve. Baš te vesti bodo le oslabile vezi mej skupno nemško državo in Bavarsko.

Kakor **bolgarski** list „Nezavisimost“ javlja, je bilo povod ministerski krizi to, da Rusija želi, da bi se preklicalo, da so ruski častniki in agenti se udeleževali zarote proti knezu. Karavelov je zato, da bi se dementovalo, Radoslavov je pa hotel, da bi se energično nadaljevala preiskava. Sedaj je nekda tudi Radoslavov privolil, da se dementuje, da se izognejo nevarnemu razporu z Rusijo.

Ruski poslanik v Bukureštu, knez Urusov, bode premeščen v Bruselj. Na njegovo mesto pride Hitrovo, ki je bil generalni konzul v Solunu in diplomatski agent v Sofiji.

Parnellovci mislijo izdati adresu na **angleški** narod. V tej adresi bodo pobijali argumente nasprotnikov in skušali Angleže sprijazniti s Home-Rule. Adresa bode jako previdna in v zmerem jeziku sestavljena. Sestavil jo bode sam Parnell. V Ameriki bivajoči Irci, bodo Parnellovcem poslali dosti denarja za volilno agitacijo. — Volilna borba bode letos na Angleškem jako burna. Konservativci bodo v 82 okrajih nekda podpirali one liberalci, kateri so proti Home-Rule. Te dni je Mr. Gladstone imel v Edinburghu prvi govor. Zagovarjal je irsko predlogo, sicer pa izjavil, da je pripravljen jo nekoliko premeniti. Lord Salisbury je pa v Leedsu konservativcem priporočal, da naj podpirajo pri volitvah one liberalce, kateri nasprotujejo Gladstonu. Jutri bode Gladstone govoril v Manchesteru, v četrtek v Liverpoolu. Chamberlain je v Birminghamu bil sklical volilen shod. Pobijal je vladno irsko predlogo, a izražal nado, da bode vlada tako premenila irsko predlogo, da bodo vsi liberalci lahko glasovali za njo, ter tako zjedini vse liberalce. Lord Churchill je tudi že izdal manifest na svoje volilce v katerem očita Gladstonu trdovratnost, častilakomnost in sebičnost. Churchill se nadeja, da volilci, ne bodo dolgo trpeli avtokracije Gladstonove. Gladstone zahteva plebescit sam zase, ki spominja na najžalostnejše čase družega franco-

sem okamnel. — „Vzemite jabelčice, dobro jabelčice, res!“ trdil je Ivan Semenič. Mahinalno vzel sem slednjič jabelko in se vrnil z njim domov.

Lehko si mislite, kako sem provel ves ta dan in sledeče jutro. Noč prespal sem precej slabo. „Moj Bog! moj Bog!“ mislil sem: „če me ona ne ljubi!... Poginil bom!... Poginil bom!...“ ponavljal sem brezupno. „Da, ona me gotovo ne ljubi... In čemu sem se jaz tako mučil!!...“ Želeč s čemer koli razmotiti se, začel sem pisati očetu pismo — obupano, odločno. Govoreč o sebi rabil sem besedi „vaš sin“. Bobov prišel je k meni. Začel sem plakati na njegovih prsih, čemur se gotovo Bobov ni malo čudil... Zvedel sem potem, da je prišel po novce na posodo (gospodar se mu je grozil, da ga iz stanovanja izžene), primoran je bil — da govorim v dijaškem jeziku — oddaliti se obratno nazaj... Slednjič prišel je veliki trenotek. Gredoč iz sobe obstal sem mej dvermi. „S kakimi občutki“, mislil sem: „prestopam pač danes ta prag!...“ Nemir moj bil je, ko sem uzrl hišico Ivana Semeniča, tako silen, da sem se pripognil, zagrabil pest snega in poželjivo pritisnil nanj svoje lice. „O Go-

skega cesarstva. Churchill roti volilce, da ne pritrđijo Gladstonovi diktaturi.

Blizu Mekke v **Arabiji** bil se je pojavil nov kriv prerok, ki pa ni imel sreče. Prišel je bil iz Sudana in je bil nekaj časa za služabnika pri nekej mošaji. Nakrat je začel proglaševati se za proroka in zbirati narod okrog sebe. Pridobil je kmalu zase nekaj roparskih Bedudinov. Ko je pa turški guverner Tefvik paša zvedel zanj, odrinil je sam z vojaki proti njemu. Vojaki so kmalu premagali pristaše krivega proroka. Prorok sam je bil ubit.

Dopisi.

Iz Logatskega okraja 17. junija. [Izv. dop.] 9. t. m. zbrali smo se v polnem številu k letošnji okrajni učiteljske konferenciji v Gorenje-Logatskej šoli. O 1/2 10. uri otvori g. nadzornik zborovanje, pozdravi navzočne učitelje in učiteljice ter izvoli si svojim namestnikom g. nadučitelja J. Benedeka. Zapisnikarjema sta bila voljena per acclamationem gđc. Galé in gospod Vogeljnik, oba iz Idrije.

Zborovanje počastil je tudi c. kr. okrajni glavar grof Pace s svojim tajnikom ter ostane ves čas do volitev.

Z napredkom šol tukajšnjega okraja bil je g. nadzornik v obče zadovoljen, pri nekaterih šolah celo popolnem, omenil je le nekatere pedagoške pomanjklivosti.

Poudarjal je posebno, da se splošni šolski in učni red strogo spolnuje. Učitelj bodi prvi v šolski sobi in zadnji naj jo zapušča. Učitelji na večrazrednih šolah naj složno mej seboj žive in delajo v blagor šolstva z vsemi svojimi močmi; nikar pa ne vsake malenkosti okolu trositi ali jo celo na veliki zvon obešati v posmeh in zabavo šolskim nasprotnikom, in učiteljstvu ali sploh šolstvu v kvar.

Osebe, katere kurijo in snažijo šolske prostore naj se natanko ravna po ministerijalnem ukazu od 19. julija 1875 št. 2868.

Toplota v šoli naj bode k večjemu 15° R., ako je nižja kakor 13 stopinj, mora se zakuriti brez ozira na letni čas. — Neki predsednik krajnega šolskega sveta je pa v svojej veliki mogočnosti samoblastno govoril, da na dotičnej šoli naj se le pet me-ecev kuri — ne zmenivši se niti obstoječih dotičnih šolskih uredb niti slabo in siromašno obteženih pa tudi v velikem mrazu ubozih šolskih otrok.

Dalje zakuri naj se zgodaj zjutraj, da so šolske sobe že segrete, ko dohajajo otroci v šolo, ne pa pozneje, ko so otroci že zbrani in se uk začne.

G. nadučitelj P. Repič je izvrstno predaval o vprašanji: kakšne lastnosti naj ima učitelj, da more svoj poklic vsestransko in uspešno izvrševati.

O 5. točki dnevnega reda morala bi vsled žrebanja gpč. Lipold predlagati o določbah zdravstva v ljudskih šolah, a ker je Idrijsko učiteljstvo v lokalni konferenciji napravilo dotični referat, je g. Vogeljnik o tej stvari predaval.

Različnega mnenja bili so g. zborovatelji o razpravi in opazovanji pri reviziji šolskih bukvarnic. Samo to se je izreklo, da knjige družbe sv. Mohora sploh neso pripravne za šolske knjižnice, kajti one so pisane za odraslo mladino in odraslene ljudi.

V bukvarnični in stalni odbor bili so izvoljeni prejšnji odborniki. Prvomestniku bukvarničnega odbora g. Adalbertu Ribnikarju izrekla se je vsled

spod!“ mislil sem: „če dobim Baro samo — sem propal!“ Nogi sta se mi šibili; jedva prišel sem na loko pred hišo. Moje želje so se izpolnile. Našel sem Baro z Matreno Semenovno v sobi za goste. Boječe sem se priklonil ter prisedel k starki. Lice Barino bilo je nekoliko bledeje kakor navadno. Zdelo se mi je, da se izogiba mojih pogledov... A kaj zgodilo se je z menoj, ko je Matrena Semenovna najedenkrat ustala in odšla v drugo sobo!... Začel sem gledati v okno, znotraj trepetal sem ves kakor trepetljivi list. Bara je molčala... končno zvladal sem svojo bojazen, stopil sem k njej, nagnil glavo... „Kaj mi bode odgovorili?“ dejal sem z nemirnim glasom. Bara se je obrnila v stran — solze prilesketale so se jej na vejicah. — „Jaz vidim“, nadaljeval sem: — „nekaj smem upati...“ Bara ozrla se je sramežljivo na okrog in mi molče podala roko. — „Bara!“ zaklical sem nehote... ter obstal kakor da bi se bil prestrašil lastnih nadej. „Govorite z očkom,“ dejala je slednjič. — „Vi mi dovolite, da govorim z Ivanom Semeničem?“... — „Da.“ Obsipal sem njeno roko s poljubi. — „Dosti, dosti,“ šepetala je Bara — ter najedenkrat

njegove marljive delavnosti in izvrstne uredbe okr. učiteljske bukvarne — zahvala G. J. Benedek stavil je nasvet ali bolje rečeno ponavljal je nasvet lanske konference, da naj bi se že skoro dovršil „opis“ tukajšnjega šolskega okraja, katerega jako pogrešamo, ako ni mogoče prej, pa vsaj do pribodnje konferencije naj bi bil gotov. In da „opis“ ne bode površen in pomanjkljiv, naj vsakateri učitelj vse zanimivosti svojega kraja poizve in zato nabrano in pripravno gradivo pravočasno dotičnemu odboru pošlje v daljno uporabo. Nasvet se vsprejme.

Gospod nadzornik se nato zahvaljuje gg. referentom in sploh vsem zbranim udom konferencije, potem zakliče „slava“! cesarju Fr. Josipu I. in na to zadoni po vsej dvorani gromovita „slava“ in ves zbor zapoje z navdušenim in krepkim glasom cesarsko pesen.

K sklepu se še g. Benedek zahvaljuje gosp. nadzorniku za izvrstno voditeljstvo konferenčnih obravnav. Ko se potem še nekoliko po domače, bratovsko pomenimo in si lepo urejeni šolski vrt, sadjorejo in čebelarstvo ogledamo, podamo se v gosp. Riharjevo gostilno, kajti naš želoec nas je resno opominjal, da je poludne že davno minulo. Bilo nas je vkupe 41 zborovateljev, in g. Rihar nas je z okusnim jedilom in dobro pijačo ceno in izvrstno postregel.

Mej kosilom pridružil se nam je za šolski napredek uneti g. Ig. Gruntar pozneje pa oba šolstvu in učiteljstvu prijazna v. č. gospoda duhovnika Logatska. Zakličem torej: Slava takim stanovitim in značajnim gospodom, ki se ne dajo motiti po nekaterih nazadnjaških, lažljivih in zagrizenih učiteljskih in šolskih nasprotnikih, ki ljubijo bolj temo — ko luč!

Domače stvari.

— (Ugovorni obravnavi „Slovenskega Naroda“) proti konfiskacijama 31. maja in 1. junija t. l. bodeta jutri ob 9. uri dopoludne. Ob enem bode tudi obravnava proti našemu uredniku g. Železnikarju zaradi prestopka §. 24. tiskovnega zakona.

— (Volitev državnega poslanca) namestu pokojnega Božidara Raiča bode, kakor se nam zagotavlja v poročilu z Dunaja, odložena za jesen.

— („Laibacher Wochenblatt“), ki je bil preteklo soboto zaradi notice „Undank ist der Welt Lohn“ zaplenjen, izšel je v drugem izdanju. Na uvodnem mestu ima protispomenico, katero so podpisali in grofu Taaffeju izročili „najodličnejši meščani, graščaki in deželni poslanci“, katerih imen pa neso objavili, kar je tem neumestneje, ker ne moremo presojati „odličnosti“ dotičnih gospodov. Protispomenica je jako dolga, saj bi v kratko spomenico ne bili mogli nakopičiti toliko neresnic in ne mogli tako silno pačiti dejanske resnice. V tem so pač kazinski gospodje nedosežni mojstri, dasiravno z vsemi svojimi neresnicami in z vsem zvijanjem in zavijanjem neso mogli prikriti velike „mačje žalosti“, ki vlada v njih krogih.

— (Tujci in Ljubljana.) Naši Nemci in nemškutarji pri vsakem še tako neznatnem neredu kaj radi kričé, da ne bo nobenega tujca več v deželo, da bode prenehal ves promet. Tak hrup zagнали so tudi povodom neredov dne 3. t. m. in „Tagespost“ trobila je na vsa usta, da so že vsi

so jo polile solze. Sedel sem poleg nje, tolažil jo in otiral njene solze... Na srečo ni bilo Ivana Semeniča doma, a Matrena Semenovna odšla je v svojo sobico. Prisegel sem Bari ljubezen, zvestobo... „Da,“ dejala je zadrževaje zadnje ihtenje in neprestano otirajoč solze: — „jaz vem, vi ste dober človek; vi ste čestivreden človek; vi niste to, kar Kolosov...“ — „Spet to ime!“... mislil sem si. A s kako naslodo sem poljubljal ti topli, vlažni roki! s kako tiho radostjo zrl sem v ta mili obraz... Govoril sem jej o bodočnosti, hodil po sobi, sedel k njej na tla, zakrival očesi z roko in drhtal... Težki koraki Ivana Semeniča pretrgali so najin razgovor. Hitro je ustala in odšla v svojo sobo — ne podavši mi, kakor sicer, roke, ne ozrši se na-me... G. Sidorenko bil je še bolj ljubezniv nego včeraj: smehljal se je, gladil si život, jezil se radi Matrene Semenovne, itd. Hotel sem takoj zaprositi „blagoslova“, a pomislil sem ter odložil do družega dne. Težkih šal njegovih naveličal sem se; poleg tega čutil sem utrujenost... Poslovil sem se z njim ter odšel.

(Dalje prih.)

tujci izostali, tisti pa, kar jih je v Ljubljani in po deželi, da so že vzeli popotni les v roke in da na vse strani beže iz dežele. Mestni župan Grasselli je v javni seji konstatoval, da so te vesti neosnovane in da je samo v soboto in v nedeljo, to je 5. in 6. t. m. 88 tujcev bilo po hotelih Ljubljanskih. Gospodje nasprotne stranke bili so s to izjavo sramotno na laž postavljeni, in neso si znali drugače pomagati, da sedaj v „Wochenblattu“ trde, da so ti tujci bili deloma gospodje, ki so prišli k Raičevemu pogrebu. Sancta simplicitas! Kakor znano, umrl je B. Raič dne 6. t. m., pogreb bil je še le 8. t. m. popoldne, torej je jasno, kakor beli dan, da mej gore omenjenimi 88 tujci ni bilo Raičevih pogrebnikov. Prosimo torej pismouke pri „Wochenblattu“, da v bodoče, če že morajo lagati, vsaj pametneje lažejo.

— (Saksonskih turnarjev), ki dojdejo dne 18. julija t. l. k „Gauturnfest“ v Gradec, ne bode na Kranjsko, kajti dotični svečanostni svet je sklenil, da Saksoncem ne priporoča izletov v slovanske kraje, da nam ne privoščijo časti nemškega pohoda. Potem nam je nedoumno, kako bodo Saksonci prišli v Ljubljano k turnarjem v goste. Saj je med Gradcem in Ljubljano še nekoliko pedij slovenske zemlje in Ljubljana sama je odločno slovanska. U. A. W. G.

— (Kres Sokolov.) Jutri zvečer zažgal bode „Sokol“, kakor druga leta pri cerkvi na Rožniku velik kres. Mej zažiganjem kresa se bo tudi pelo, spuščale rakete in zažigal umeljni ogenj.

— (Zastran „Narodnega doma“) se nam piše: Nabiranje darov za „Narodni dom“ nam hoče nekako zaspati; vsaj že precej dolgo nesmo čitali niti poročila o „krajcarski družbi“ niti izkaza prejetih darov. Ali bode tudi to podjetje kakor mnoga druga, pokazalo, da pri nas vse le o začetku vzplameni, kakor bi škopo slame zažgal, vztrajnega ognja pa ni? Skrajni čas je, da spoznamo to našo pogibeljno svojstvo, da nam namreč povsod nedostaje vztrajnosti, in da se poboljšamo. — Da dosejemo do nameravanega cilja glede „Narodnega doma“ je po mojem mnenju jedna jedina pot prava. „Krajcarska družba“ mora redno pobiranje doneskov organizovati. Vsak Slovenec, kdor more in hoče na mesec kaj darovati za rečeni namen, naj se za piše pri katerem nabiralci v knjižico. Nabiralci naj se žrtvujejo in naj redno nabirajo doneske ter naj poročajo odboru koliko darovalcev in po koliko darujočih ima vsak zapisanih, da bode imel odbor na razpregledu vse nabiranje, in bode mogel prijavljati, koliko se redno plačuje za „Narodni dom“ na mesec. Po teh poročilih bomo mogli presoditi ali se imamo nadejati kedaj izpolnitve naših želj ali ne. Naj vsak darovalec obljubi plačevati na mesec, kolikor po svojih okolnostih premore; potem jih pa naj nabiralci pri miru puščajo in ne tudi še vrhu tega o raznih prilikah natezajo za darove. Tega se marsikdo naveliča, rednemu, rodoljubnemu plačevanju narodnega davka se pa privadi in ga tem rajši plačuje, čim več uspeha vidi. Ako se po vsem Slovenskem najde 100 nabirateljev, katerih vsak na mesec nabere 10 gl., imeli bomo v 5 letih „Narodni dom“.

A. — (Akad. društvo „Slovenija“) na Dunaji je zadnji četrtek volilo za predsednika gosp. pravdnika Fr. Rosino, ker je odložil vodstvo gosp. dr. M. Murko.

— (Za cesarjevič Rudolfovo bolnico usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem) pobira sedaj gosp. Kajetan Popotnik milodare po Slovenskem. Ker je ta zavod res občekoristen in vsprejema bolnike brez razlike veroizpovedanja in narodnosti in je lani vsega vkupe imel 993 bolnikov, mej njimi 72 s Kranjskega, 33 s Štajerskega, 10 s Primorskega itd., priporoča se najtopleje v vsestransko podporo.

— (Z Bleda) se nam piše: Znana zgradba kneza Windischgrätza ob Bleškem jezeru delala se je tako lehkomišelnost, da je moralo občinsko predstojništvo dne 21. junija na mah prepovedati nadaljevanje dela zaradi varnosti življenja delavcev samih, kakor tudi sosednjih poslopij. Lahoni skušali so že dlje časa razpoke z mazanjem zakrivati. Eneržija Bleškega župana je hvalevredna, da Bog, da bi se tudi avtoriteta izkazala dovolj močno, dokler strokovnjaški ogled napak ne odstrani in dokler še škode na življenju in imetju ni.

— (Na Reki) ustavili so vsi mizarji delo in hodijo v tolpah po mestu. Štrajk nastal je zaradi tega, ker hočejo delavci le 10 ur na dan delati,

ne pa 11 ur, kakor doslej. Kakor vse kaže, se bodo mojstri tej zahtevi udali.

— (Volitve občinskih starešin) V Cerknici bil je izvoljen županom gosp. Josip Milavec, svetovalci so gg: Alojzij Pogačnik, Janez Žitnik, Jarnej Trebar, Fran Šerko iz Cerknice, Janez Petrovič iz Dolenje vasi in Fran Otoničar iz Begunj. — V Dragomelji kamniškega okraja je župan Fran Zajec, svetovalca Anton Burica in Miha Bergant. V Bistričici župan Josip Centa, svetovalca Anton Žagar in Anton Ribnikar. V Nevljah župan Janez Grabnar, svetovalca Šimen Romšak in Jaka Plahuta. Na Premu župan Janez Gašperšič, svetovalca Fran Žnideršič in Janez Fatur. V Vranšici župan Janez Kreč, svetovalca Lovro Dečman in Fran Šoren. V Spodnjih Kosezah župan Jaka Capuder, svetovalca Matevž Lebar in Janez Bevk.

— (Posojilnici v Celji) se pošilja denar lahko po poštni hranilnici, torej brezplačno. Kdor želi tej posojilnici po pošti poslati kako plačilo ali ulogo, naj se oglasi pri posojilnici za dotične listke.

— (Morilec misijonarja Laha) prišli so na sled, a neso jih še vjeli. Na glavo glasovitega razbojnika Ilije Vikala, ki je vkupe z nekim Čibicem misijonarja Laha v Dubici umoril, razpisanih je 300 cekinov.

— (Volapük.) Kakor čitamo v „Narodnem Listu“ izdal je te dni Slovenec dr. Ignacij Herman, polkovni zdravnik v Bosni knjižico z naslednjim naslovom: „Magabs kii se popakan'ts koazžano — serbänik — 1. Deil Marka jamep regalesom 2. J. — Kasanagaik — 3f 3. Gelüta dilam. Selovepolöls fa dokel Ermann Ignaz, reganasanel e tidel volapüka. Zagreb in Koazän. Bukatedam Albrechti Fiedler 1886.“ Vsebina knjižice je prevod narodnih pesni: „Smrt kraljeviča Marka“, „Hasan Aginici“ in „Dioba Jakšiča“. Rečeni list piše, da je prof. Bauer tak prevod zelo pohvalil, da se ne more misliti, da bi kateri koli naravni jezik tako istinito uzrcalil pesniški duh jugoslovanskega naroda.

— (Razpisana) so sledeča mesta: Mesto pristava pri c. kr. okr. sodnji v Vipavi. Prošnje do 8. julija t. l. — Mesto sodnijskega pristava v območju nadsodnije v Gradci. Prošnje do 6. julija t. l. — Mesto pristava v Velikovci, eventualno pri kaki drugi sodnji. Prošnje do 6. julija t. l. — Služba učitelja v Krašnji. Prošnje do 15. julija. — Služba nadučitelja in vodje na trorazrednici v Semiči. Plača 600 gl., službena doklada 75 gl. in stanovanje. Prošnje do 15. julija.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Monakovo 22. junija. Državna zbornica jednoglasno odobrila predlog odseka, da se prizna regentstvo. Predlog o dotaciji izročil se je finančnemu odseku.

London 22. junija. Konec parlamenta bode v petek, razpustil pa se bode v soboto.

Dunaj 22. junija. Izimno sodišče je služkinjo, Jakobino Stockhammer, roparskega umora hišne posestnice Bauer krivo spoznalo in jo obsodilo na smrt na vislicah.

Dunaj 21. junija. Danes začela obravnava proti Jakobini Stockhammer, ki je 83 letno hišno posestnico Ano Bauer umorila in oropala. Zatožena taji. Zaslüşalo se je 18 prič, ki so vse proti zatoženi govorile.

Trst 21. junija. Po zasobnih izvestjih iz Vidma, sta ondu dve osobi za kolero zboleli, od katerih je jedna umrla. Okolu Ferrare se kolera močno širi. V Codigori je v dveh dneh 32 oseb za kolero zbolelo.

Poznanj 21. junija. Včeraj čital se je v vseh katoliških cerkvah nadškofa Dinderja pastirski list v frančiškanski cerkvi v nemškem jeziku. V rečeni cerkvi je nadškof popoldne povodom odpustkov imel nemšk nagovor, v katerem je poudarjal, da zmatra za svojo dolžnost, da svojim vernikom govori v materinem jeziku.

Berolin 21. junija. „National Zeitung“ zanikava vest, da bi bila hiša Rotšildova udeležena pri posojilni aferi pokojnega bavarskega kralja. Isti list piše, da bodo kralja Ludovika upniki plačani v rokih, eventualno da bodo zbornice dovolile posojilo, ki se bode poplačevalo iz civilliste.

Kajira 21. junija. Tukaj veliko razburjenje, ker se je angleškemu parobrodu „Ganges“, na katerem je nekoliko oseb za kolero umrlo, dovolilo, da je smel skozi Sueški kanal.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ boleznih izvira iz krvi, tedaj je dolžnost s'ednjega, na to obračati največ pozornost. Našim preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti taka sredstva, katera hitro in brez zlih nasledkov čistijo kri, krepé njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odlikovana z redi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vspehom **boleznih, ki izvirajo iz spridene krvi (brez živega srebra), žalostne in sledke skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, še tako zastarane rane, grinte, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakuljo odstranimo po posebnej metodi, celo pri otrocih v malo urah. Kilove ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilove, sicer počasi ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnimi popisom bolezni s pošto znaenko za odgovor.** (709-28)

Privatna klinika Freisal v „Solnogradu“ (Avstrija).

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
21. junija.	7. zjutraj	726.06 mm.	12.8° C	sl. svz.	d. jas.	13.50 mm.
	2. pop.	725.04 mm.	20.8° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	727.52 mm.	12.0° C	sl. vzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 11.9°, za 6.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 22. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 15	kr.
Srebrna renta	85	70
Zlata renta	116	82
5% marcna renta	102	—
Akcije narodne banke	875	—
Kreditne akcije	278	80
London	126	20
Srebro	—	—
Napol.	9	93 1/2
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168
Ogrska zlata renta 4%	105	85
Ogrska papirna renta 5%	94	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	20
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	120	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	80
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	115
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	203	50

Med v satovji

à Ko. 80 kr.

Garantiran pitanec

v škatljah po 5 Ko., Ko. po 60 kr., škatlja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetju.

V škafih na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,

svečar,

(84-20)

v Ljubljani, Gledališke ulice.

Povodom praznika sv. Petra in Pavla

pojde

v soboto 26., oziroma v nedeljo 27. junija

ZABAVNI VLAK

s posebno znižanimi cenami

iz Ljubljane

na Dunaj, Trst, Reko in Pešto.

Odhod 26. junija ob 3. uri popoldne.

Vožnje cene za tja in nazaj:

Na Dunaj	II. r. gl. 18.—	III. r. gl. 12.—
V Trst ali na Reko	II. " " 9.—	" " 7.—
V Pešto	II. " " 17.—	" " 11.50

Vozni listi veljajo 14 dni. Na potu v Trst obisk slavnoznane el-ktrično razsvetljene Postojnske jame. Natančneje povedó plakati in programi.

G. Schröckl-ova udova,

(450) konc. I. Dunajski potniški bureau.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuće piće,
I kas izkušán liek proti trajnom kašlju plučevine I
želudca bolesti grkljana I proti méhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Št. 192.

(441-2)

Razglas.

Podpisani županstvo naznanja, da je letošnji somenj, ki bi imel biti na sv. Telesa dan (24 junija), preložen na 28. dan junija.

Županstvo v Bohinjski Bistrici,

dné 16. junija 1886.

Janez Mencinger,
župan.

(L. S.)

Tujci:

21. junija.

Pri Slovci: Grzegorz z Dunaja. — Raten, Nürnberg iz Prage. — Herz z Dunaja. — Stech iz Zagreba. — Löwy iz Trsta. — Klanschek z Dunaja. — Reisig iz Budimpešte. — Zehner iz Gradca.

Pri Matleci: pl. Znamowitch z Dunaja. — Felle iz Gradca. — Schols, Deckers, Basch z Dunaja. — Tripkowitz iz Rusije. — Schuster z Dunaja.

Pri cesarji avstrijskem: Faidiga iz Pulja. — Nadrag iz Celovca. — Pollak iz Linca. — Ičer iz Kočevja.

Umrlj so:

19. junija: Angela Blaž, mestnega stražnika hči, 1 leto 10 mesecev, Kapitelke ulice 13, za ošpicami. — Josip Pristig, čevljar, 73 let, ulice na Grad 4, za mrtvoudom. — Antonija Tratnik, davkarskega nadzornika hči, 20 let, Streliške ulice 14, za jetiko.

V deželnej bolnici:

18. junija: Leopold Sedej, prisiljenec, 29 let, za ošpicami.

19. junija: Franc Jeršič, delavec, 19 let, za jetiko. — Fran Kranjc, krojač, 54 let, za plevritičnim eksudatom. — Marija Učakar, krznarskega pomočnika žena, 59 let, za plevritičnim eksudatom.

Kuverte s firmo

"NARODNA TISKARNA"
priporočila po nižjih cenah
v Ljubljani.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Poezije S. Gregorčičeve.

Druga pomnožena izdava.

Elegantno vezana knjižica sè zlatim obrezkom stane 2 gld., nevezana 1 gld. 20 kr.

Ime Gregorčičevo samo dosti priporočila. Opozarjava samo, da je cena tej istinito elegantni knjigi zelo nizka, in sverjena sva, da bode vsakdo, že ima uče tudi prvi natis, radostno posegel po njej, saj pa je tudi drugi natis z mnogimi krasnimi, mičnimi v sredi segajočimi pesmicami pomnožen.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(352-5)

Kupi se

(443-2)

Fisharmonika.

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

Dolžen sem Vam hvaležnost, ker ste mi poslali dve steklenici dr. Rosovega zdravilnega balzama, kajti od kar ga uživa moja sopro-a, jo več ne boli v želodci, pojenjal je krč. S tem potrujem resnico in prosim, pošljite mi še 6 steklenic dr. Rosovega zdravilnega balzama proti poštnem povzetju.

Mihuel Miklavčič, h. št. 44, občina Hum, pošta Rogatec.

Častiti gospod Fragner! Jaz, Matevž Zuka iz Strabenic na Moravskem naznanjam, da je dr. Rosov zdravilni balzam moje ženi, ki je bolehal za krčem v želodci, pomagal, da je krč popolnem nehal. Dal sem ga nekaj nekež ženski, ki boleha za padavico, pa tudi nji dobro dene; prosim tedaj, pošljite mi ga še 5 steklenic. Matevž Zuka, v Strabenicah na Moravskem.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravlja in telesne in duševne kreposti. Najbolje domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bjevanji, telesnih in želodčnih boleznih, pri krčih v želodci, pri prenapolnjenji želodca z jedmi, zaslinjenji, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevis, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravi kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravlje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdi gotovo in priznano ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanju je na razgled pripravljen h. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svota.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: G. Ploccol, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschtz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccaroloh, lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Halka, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Idriji: Josip Wardo, lekar. V Ogleji: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravalto, lekar; Anton Buttina, lekar; Karol Zanetti, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogrskeji imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnemejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenji, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mršesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem se le se mazilo nanje prilepi.

V škatljah po 25 in 35 kr.

(252-8)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Deželna
Rogaška
slatina.
Tempeljski in Styria-vrelec.

Uspešni lek za želodčne bolezni.
Z vinom mešana prijetna hladilna pijača. (149-8)

Dobiva se pri g. Mih. Kastner-ji, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdau-u, Jos. Schläffer-ji, Schussnigg-u & Weber-ji, Josipu Terdini v Ljubljani.